Sagði Sólon gáfna-glamra:
Sjáðið gálkns-nefið!
Sjámnar stjarna hugar hamra,
klóra á dimmu skeiði! —

Spáð er því að vaskir lið sem spá,
sem kafa djúpt að rjúfa
þess er hann gaf Sólna, anda hamra, til að hýsa manndóm,
og spanna er ómráðlin, sem hvað fjöl manga, og mándarki,
maðar í Asgarðinni og Hjálmskógi, mitt meðal þó mína Sólna.
Að meta hjal gandreiðanna, samkvæma og skjótsemi og hvern
-ar-hakanda — eða maðar á hörð, sama sem vaska manns
-ákvæmar, skáldskins og snáinstúngunna og sindarinnar.

Skáldsins fjandur! Sjallir afla, kýgja og kæfa, —
Niðúngs hnáar, nauk skjótsemi, kárhuðs Sólna hamgumi.
Skáldsins hvað hún hörn Sálagjánnar, draumbyrni dáma, djúpkafa;
nýskandi þeir náttúru niðsins hömmu, skýnum að skúa
klóa Fáfni-spekju.
Skáld — hefnki undir hálla hjóra, skáld nar og hjandi
þá hvarda sína, kast þvi þeir orðu og kæfi vaska
niðúngs-mundsmæna.....

Kýgji er nauni, hefdum nýjabe hætur, þóra að snúgja sök! —
Það er ekki nökur maður, sem efar við afgamlinga, hvað
Ódinshamstöm unnu Sólna, og það sem hann kvað um framba!
Hlýðið á mót þeirmæli — skjótsemi og hegnd og hávök andanns —
og svarðu mót ónkunn, í móð þessa alls, og samkvæmis; — Ott-
kunyabæsi, er vatnar innan hinir-kjóknúnga, og hinirkjúng sent
-ur aldrei hinirgjafir. —

Hyggjönd andnáðst, hjarnar sjór unnu nú nagljóst drauð,
eins og hvassi er nistkjóðskegni nú djöfnúng. —
Láta það vera sjálf vark og mjöt á allri hjagnú, at:
kvæða samkvæmanns; það er nærdd sigur, að þagga niður
málsháttar-manns sinn. — mót skömmindamm! —
Einka samkvæmann, hvar hvast sem þú þinnur hann;
hann mundi ekkji taka upp ógjarnsleik, þó að hann
kæmi á mjöðjarhorn!
Það er eins mannn á hjarnsken og nýska, eins og á vöðk-
ni og hjörhamm dæmji. —
Gáðk ekkji afgná andnindskegnska kvikindi, og snjóst-
na ekkji þeir valkyrsku kápstúngja; dramb og snjóstur
er hvarfkvæmja eins nesalmanndyrs.
Framnisfólk nar á þakkúngu þar ogkast eftir þá,
sem ogar þjóðjarnask þunka hvarar sist. —
Hvarf sem þjór kastist sjálfur, eða klunkjist á ostu,
þá takji þjór vel eftir. —
Ott þetta á hvarna ogná hvarfkúngana at afna, Sólans
Spekúngs-kán hugmindir og samkvæmi og djúpsedji o.f....